

Ο εκκλησιασμός της Κυριακής (Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας)

/ [Πεμπτουσία](#)

Η σημερινή ευαγγελική περικοπή, αδελφοί χριστιανοί, μας μίλησε για μια γυναίκα συγκύπτουσα, εντελώς συγκύπτουσα, «μη δυναμένη ανακύψαι εις το παντελές», λέγει το κείμενο. Δεν μπορούσε, δηλαδή, να σηκώσει καθόλου όρθιο το κεφάλι της. Και αυτή την γυναίκα την θεράπευσε ο Χριστός, στην Συναγωγή, εκεί όπου πήγε για να κηρύξει τον λόγο Του. Της έβαλε πάνω της τα πανάχραντα χέρια Του και η γυναίκα «ανωρθώθη». Σας είπα και άλλοτε, αδελφοί, μιλώντας σ' αυτή την ευαγγελική περικοπή, ότι η γυναίκα αυτή συμβολίζει την ανθρωπότητα, πως ήταν πριν από τον ερχομό του Χριστού. Η ανθρωπότητα ήταν «συγκύπτουσα». Ο άνθρωπος λέγεται «άνθρωπος» γιατί πρέπει να «θρώσκει» «άνω». Να βλέπει, δηλαδή, ψηλά, να ζητάει τον Θεό του, από τον Οποίο δημιουργήθηκε, και τον Οποίο έχει ως σκοπό και προορισμό της ζωής του. Αλλά ξέπεσε ο άνθρωπος και τα ενδιαφέροντά του και οι ασχολίες του έγιναν όλο χωματώδεις. Έτσι πεσμένη βρήκε ο Χριστός την ανθρωπότητα και την ανόρθωσε. Την ανόρθωσε με την υψηλή Του διδασκαλία και όλο το οικονομικό Του έργο που έκανε για ημάς: Τον σταυρικό Του θάνατο, την ανάστασή Του και την ανάληψή Του στους ουρανούς. Και γι' αυτό πιθανόν διαβάζεται αυτή η ευαγγελική περικοπή τώρα που πάμε για τα

Χριστούγεννα, για να νοήσουμε ότι ο ερχομός του Χριστού έσωσε τον άνθρωπο, τον έκανε πραγματικά άνθρωπο· του έδειξε τον δρόμο για τα ύψη και του έδωσε και την δύναμη να φθάσει προς τα ύψη, στην Βασιλεία των ουρανών, δηλαδή στον παράδεισο. «Χριστός επί γης, υψώθητε», ψάλλει η Εκκλησία μας.

Αλλά άλλο θα είναι το θέμα της σημερινής ομιλίας μου, αδελφοί χριστιανοί. Μας κάνει εντύπωση το ότι η συγκύπτουσα γυναίκα, αν και ήταν σ' αυτή την τόσο ανήμπορη κατάσταση, αφού το κεφάλι της ήταν πολύ σκυμμένο προς τα κάτω, σαν να περπατούσε με τα «τέσσερα», όμως σ' αυτή την κατάστασή της και με τόση δυσκολία, την ημέρα του Σαββάτου – που την θεωρούσαν ιερή οι Ιουδαίοι – πήγε από το σπίτι της στην Συναγωγή, για να ακούσει τον λόγο του Θεού. Γιατί κάθε Σαββάτο ερμηνευόταν στην Συναγωγή ο λόγος του Θεού και συνέρχονταν όσοι ευσεβείς Ιουδαίοι, για να τον ακούσουν. Και η θεραπεία της συγκύπτουσας γυναίκας από τον Χριστό ήταν μια βράβευση για την θεοσέβειά της, για την ευλάβειά της προς το Σάββατο, που καθόρισε ο Θεός στους Ιουδαίους για να λατρεύουν τον Θεό και να ακούουν τον λόγο Του. «Εξ ημέρας εργά και ποιήσεις πάντα τα έργα σου· τη δε ημέρα τη εβδόμη σάββατα (δηλ. ανάπαυσις) Κυρίω τω Θεώ σου».

Αυτό για εμάς τους χριστιανούς ισχύει για την ημέρα της Κυριακής. Και η γυναίκα αυτή ελέγχει εμάς τους χριστιανούς, γιατί, ενώ αυτή τόσο ανήμπορη περπάτησε με πολύ δυσκολία για να πάει στην Συναγωγή, πολλοί χριστιανοί δεν σέβονται την Κυριακή ημέρα, δεν εκκλησιάζονται κατ' αυτήν, αλλά αντίθετα την έχουν ως

ημέρα κοσμικών διαχύσεων και αμαρτωλών εκδηλώσεων. Για την τιμή της Κυριακής και τον εκκλησιασμό αυτή την ημέρα, θέλω να σας πω λίγα λόγια στο κήρυγμά μου σήμερα, αδελφοί χριστιανοί, και παρακαλώ να τα ακούσετε.

Κατά πρώτον, θέλω να σας πω ότι η ημέρα αυτή είναι ιερή, γιατί αυτή την ημέρα αναστήθηκε ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός. Ο Χριστός μας αναστήθηκε την «μία των Σαββάτων», την πρώτη, δηλαδή ημέρα της εβδομάδος. Αυτή την ημέρα, ημέρα πάλι κατά την οποία ο ευαγγελιστής Ιωάννης έγραψε την Αποκάλυψη, αυτή την ημέρα την τιμούσε η Εκκλησία μας από την αρχή, την καθόρισε ως πρώτη ημέρα της εβδομάδος και αυτή την ημέρα μόνο γινόταν η θεία Λειτουργία. Ναί! Στην αρχή, στα πρώτα χρόνια, η θεία Λειτουργία γινόταν μόνο μια φορά την εβδομάδα, την Κυριακή ημέρα. Και γι' αυτό, νομίζω, ονομάστηκε «Κυριακή» η ημέρα αυτή, για την θεία Λειτουργία που γινόταν κατ' αυτήν. Αυτό το παλαιό έθος, το να γίνεται η θεία Λειτουργία μόνο την Κυριακή, το βλέπουμε εμείς σήμερα την Μ. Τεσσαρακοστή, που η θεία Λειτουργία δεν επιτρέπεται να γίνει άλλη ημέρα της εβδομάδος, παρά μόνον Σάββατο και Κυριακή.

Κάθε ημέρα βέβαια, αλλά ιδιαίτερα την Κυριακή πρέπει να την έχουμε αφιερωμένη στον Κύριο τον Θεό μας, όπως το λέει και το όνομά της «Κυριακή». Και πρέπει την ημέρα αυτή να πηγαίνουμε στην Εκκλησία, για να λειτουργηθούμε.

Στην θεία Λειτουργία, αδελφοί, βρίσκουμε τον Θεό. Η θεία Λειτουργία είναι ο ουρανός κάτω στη γη. Το πιο ωραίο, το πιο γλυκό και το πιο ιερό και θείο που γίνεται στην γη είναι η θεία Λειτουργία. Και όχι μόνο κάτω στη γη, αλλά και πάνω στον ουρανό. Γιατί, όταν ο ιερέυς τελεί την θεία Λειτουργία, τότε, κατά ένα μυστηριώδη-θείο τρόπο, η θεία αυτή Λειτουργία διαβαίνει στον ουρανό και τελείται και στο ουράνιο θυσιαστήριο. Στην θεία Λειτουργία όμως δεν βρίσκουμε μόνο τον Θεό, όπως είπα προηγουμένως, αλλά και ενωνόμαστε με τον Θεό με την θεία Κοινωνία που λαμβάνουμε. Γι' αυτό και λέγεται «κοινωνία» η μετάληψη του Σώματος και Αίματος του Χριστού, που λαμβάνουμε, γιατί με αυτή, πραγματικά – αν έχουμε βέβαια καθαρή την ψυχή μας –, ερχόμαστε σε σχέση, σε κοινωνία με τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Γιατί αυτό που λαμβάνουμε είναι πραγματικά το Σώμα και το Αίμα του Ιησού Χριστού. Στην θεία Λειτουργία έρχονται πάνω μας πολλές ευλογίες. Παίρνουμε την Χάρη του Αγίου Πνεύματος. Γι' αυτό και όταν τελειώνει η θεία Λειτουργία λέγει ο ψάλτης: «Είδομεν το Φως το αληθινόν, ελάβομεν Πνεύμα επουράνιον»!

Και όμως! Υπάρχουν πάρα πολλοί χριστιανοί, που δεν εκκλησιάζονται τις Κυριακές. Γιατί; Από αδιαφορία! Από άγνοια του τι είναι η θεία Λειτουργία και του τι χάνουν όσοι δεν μετέχουν σ' αυτήν! Και αφού υπάρχει η άγνοια και η αδιαφορία αυτή φθάσαμε στα χρόνια μας, στα αποκαλυπτικά αυτά χρόνια, στο ελεεινό κατάντημα

να θέλουν να θεσπίσουν διά νόμου την κατάργηση της Κυριακής αργίας. Να γίνει, δηλαδή, η ημέρα αυτή ως μία κοινή ημέρα, όχι ως ιερή όπως την ξέρουμε, όχι ως «Κυριακή», όπως την λέγουμε.

Αλλά και όσοι άθεοι αν μας κυβερνήσουν, και όσους νόμους αντίχριστους και αν ψηφίσουν και την Κυριακή αν την καταργήσουν, όμως για πείσμα των αθέων και των απίστων, θα υπάρχουν ευσεβείς χριστιανοί, οι οποίοι θα τιμούν την Κυριακή ημέρα και θα εκκλησιάζονται και θα κοινωνούν απ' του παπά το χέρι το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Χριστιανοί μου, να τιμάτε την Κυριακή ημέρα και να εκκλησιάζεστε την ημέρα αυτή. Να εκκλησιάζεστε οικογενειακά. Το να μην τιμάμε την Κυριακή ημέρα, την ημέρα του Κυρίου, και να την θεωρούμε και αυτή, όπως τις άλλες ημέρες, είναι τουλάχιστον αγνωμοσύνη στον Θεό. Θα τελειώσω το ταπεινό μου κήρυγμα με ένα παλαιό παράδειγμα, που το ανάγουν στον άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο. Ακούστε: Ήταν κάποτε ένας ζητιάνος. Καθόταν στην άκρη του δρόμου και ζηταγε βοήθεια. Περνούσαν οι άνθρωποι και του έδιναν βοήθεια, άλλος μικρή και άλλος μεγαλύτερη βοήθεια. Πέρασε όμως κάποιος μία ημέρα και του έδωσε έξι λίρες. Ξαφνιάστηκε ο ζητιάνος. Έξι λίρες! Πέστε μου χριστιανοί, τι έπρεπε να κάνει στον φιλόανθρωπο άγνωστο κύριο, που του έδωσε μία τόση μεγάλη βοήθεια; Το λιγώτερο που έπρεπε να κάνει ήταν να πεί ένα μεγάλο «ευχαριστώ» για την τόση μεγάλη

προσφορά του σ' αυτόν. Όμως, ακούστε. Ο ζητιάνος σκέφτηκε και είπε: Για να μου δώσει εμένα αυτός ο άνθρωπος τόσα πολλά χρήματα, για φαντάσου πόσα έχει!.. Δεν είναι καλά να τον σκοτώσω, για να του πάρω και τα υπόλοιπα; Αυτό σκέφτηκε και αυτό έκανε. Εκεί στην άκρη που ήταν μόνοι τους, με μία πέτρα στο κεφάλι ο ζητιάνος ξάπλωσε κατά γης τον φιλόνθρωπο κύριο και τον έψαξε και του βρήκε μία λίρα. Δηλαδή, ο καλός αυτός κύριος είχε επτά λίρες, έδωσε έξι του ζητιάνου και κράτησε για τον εαυτό του μία λίρα. Αγνώμονας και κακός που φάνηκε ο ζητιάνος!...

Χριστιανοί μου, το ίδιο αγνώμονες στον Θεό είμαστε και εμείς, όταν δεν εκκλησιαζόμαστε. Ακούστε: Ζητιάνος είμαστε εμείς οι άνθρωποι. «Δεηθώμεν», λένε. Δηλαδή, όλο ζητιανεύουμε από τον Θεό! Και μας δίνει ο καλός Θεός μας τον αέρα που αναπνέουμε, το νερό που πίνουμε, μας δίνει όλα τα αγαθά, μας δίνει τα χρόνια της ζωής μας, τις ημέρες της εβδομάδος. Και οι ημέρες και ο χρόνος είναι χρήμα. Μας δίνει, λοιπόν, ο Θεός έξι λίρες. Η Δευτέρα είναι η μία λίρα. Η Τρίτη, δύο. Τετάρτη τρεις λίρες. Πέμπτη τέσσερις. Παρασκευή πέντε, Σάββατο έξι λίρες. Και κρατάει ο Θεός για τον Εαυτό Του μόνο μία λίρα, την Κυριακή ημέρα! Εμείς, σαν το κακό ζητιάνο, αντί να πούμε ευχαριστώ στον Θεό για τις έξι λίρες, τις έξι ημέρες της εβδομάδος, παίρνουμε από τον Θεό και την μία λίρα, και την Κυριακή ημέρα και την δίνουμε σε κοσμικές και αμαρτωλές πολλές φορές εκδηλώσεις.

Χριστιανοί μου! Σεβασμός στην Κυριακή ημέρα, γιατί είναι ημέρα του Κυρίου και Θεού μας. Και αν το χωριό σας δεν έχει παπά, να ξεκινάτε από το χωριό σας να πάτε στο άλλο χωριό που έχει θεία Λειτουργία. Μην μένετε αλειτούργητοι την Κυριακή! Παράδειγμά μας η συγκύπτουσα γυναίκα.